

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

16 דצמבר 2019

עת"מ 18-03-3968 שנקלר נ' מדינת ישראל ואח'

לפני כבוד השופט, סגן הנשיאה אחיקם סטולר

ליאון שנקלר ת.ז. 054589262

העותר

נגד

1. מדינת ישראל

המשיבות

2. יחידת חופש המידע של משטרת ישראל

מכוח:

העותר בעצמו

ב"כ המשיבות – עו"ד לירן פאר

מוטעם המשטרה, רב פקד עו"ד שגית שלו

פרוטוקול

העותר:

אנו דנים היום בבזיון בימ"ש.

ב"כ המשיבות:

הדיון היום נקבע גם לדיון בנוף העתירה וגם בבקשה לבזיון.

13 בנוגע לבקשה לבזיון, במסגרת הדיון שהתקיים ב- 3.2 ניתנו 2 החלטות בנוגע לבקשת מידע למידע
14 שמצוי בתיק בקשה 4690 וגם 5067. אני מפנה להחלטה של ביהמ"ש לעמוד 3 בפרוטוקול של הדיון
15 הקודם ולעמוד 6. אלה החלטות שביהמ"ש נתן בדיון הקודם, במסגרתן משטרת ישראל נדרשה לתת
16 מענה לבקשה או לבקשות שעניינן קבלת מידע מתוך חומר שנמצא ביחידת חופש המידע במשטרה,
17 בקשר לפניות 4690 ו- 5067. כלומר, העותר ביקש לראות את התיק עצמו ואני אמרתי בדיון הקודם,
18 זה היה דיון מקדמי, שאני לא ערוך למלוא הפרטים ואמרתי שאין בעיה. בדיון הקודם הסברתי
19 בפרוטוקול שמאחר ומדובר בדיון מקדמי ולא הייתי מודע לאותן 2 בקשות, אולי היו רשומות בעתירה
20 ולא שמתי לב, לא הייתי מודע במעמד הדיון, אני גם אמרתי שניתן לזה מענה. חזרנו חזרה למשרד ואז
21 התברר שבקשות המידע הללו קיבלו מענה, כלומר, כבר ניתנה עליהן החלטה וההחלטה הזו כפי
22 שהסברתי בתגובה שלנו לבקשת בזיון, הסברנו שהן קיבלו מענה והראנו גם במסמכים, לכן הבקשה
23 לבזיון היא תיאורטית אין בה בכלל מה שיחזיק אותה, כי מה מבקש העותר! הוא מבקש לראות את
24 המידע שעוסק בבקשותיו במסגרת בקשה לבזיון, כלומר, תחת פניה בעתירה חדשה לביהמ"ש
25 לעניינים מנהליים על החלטות שכבר ניתנו הוא מבקש את זה ובוודאי שאי אפשר, לכן הסברנו זאת
26 במסגרת התגובה, מאחר שהבקשות למידע על המידע, החלטות הללו שניתנו והצגנו אותן צריכות
27 להיתקף בעתירה מנהלית נפרדת ובוודאי שלא כאן. רוצה העותר יתקן עתירתו, אפשר לתקן עתירה
28 ונדון על זה, שגישה בקשה.
29 אני רוצה לומר לביהמ"ש שמלוא המידע שניתן היה למסור נמסר, בכל בקשותיו של העותר כפי שהצגנו
30 בתגובה המקדמית ובכתב התגובה שאותו אנו רואים ככתב תשובה בהתאם להחלטה שניתנה בדיון
31 הקודם, וגם בתגובה שלנו לבקשת הבזיון, אנו מציגים תמונה עובדתית נתמכת במסמכים, ראיות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

16 דצמבר 2019

עת"מ 18-03-3968 שנקלר נ' מדינת ישראל ואח'

1 מנהליות שבכל בקשותיו ניתנו החלטות. ביחס למידע הקונקרטי, המסמכים, הנהלים ובקרות
2 שמבקש העותר לראות, כל המסמכים הללו שהוא מבקש ולא ניתן למסור אותם זה בהתאם לסייגים
3 שבחוק חופש המידע, נדבך נוסף שעל העותר לעבור זה שלא רק יש סייגים בחוק שלא מאפשרים את
4 מסירת המידע אלא שהמסמכים הללו הם מסמכים מסווגים ברמת שמור, כלומר: אני לא יודע
5 שלעותר יש בכלל סיווג ביטחוני לראות את אותם מסמכים, זה נדבך נוסף שהוא מחוץ לחוק חופש
6 המידע. אני ערוך לגבי כל אחד ואחד מהמסמכים הללו להסביר מדוע לפי סייגי חופש המידע אין
7 למסור אותם, אבל אני סבור שאנו לא צריכים בכלל להגיע לעיון באותם חומרים. אני רוצה לומר
8 בהקשר הזה, אזכיר מושכלות יסוד של המשפט המנהלי, חזקת תקינות פעולת המינהל היא קובעת
9 שברגיל ניתן להוכיח לטובתה של הרשות כי היא נהגה כדיון, מדובר הרי בחזקה שהיא פרגמטית, אנחנו
10 כלומר המדינה או היחידה לחוק חופש המידע לא צריכה כל פעם להגיע לבימ"ש ולהוכיח מחדש מסמך
11 שהוא שמור, מסמך שיש בו כדי לפגוע בשלום הציבור וביטחונו, מסמך שהוא דיון פנימי ולא צריכים
12 להיגרר כל פעם בכל עתירות חופש מידע לדיון במעמד צד אחד שבו אני מציג לאדוני את כל החומר, יש
13 קלסרים עם מלוא המידע. מה מבקש חברי הלכה למעשה? אם המדינה מתנגדת או שביהמ"ש יעיין
14 בכל החומרים וביהמ"ש יקבע האם זה בסדר שלא מסרו לי או שלא בסדר ועל כך אני אומר, אי אפשר
15 בכל פעם ופעם בעתירות חופש מידע להוכיח את אותן חזקות כל פעם מחדש. אתן דוגמא: באחד
16 המסמכים שמבקש העותר, הוא מבקש דו"ח שנעשתה איזו בקרה לגבי יחידות במטה המחוז הצפוני,
17 אני לא חושב בכל הכבוד שאני צריך עכשיו במעמד צד אחד לפתוח לאדוני את העמוד ולהגיד הנה
18 אדוני, בתחנה הזאת יש 6 אקדחים מסוג גלוק, אני לא צריך להוכיח את זה, וכך אני יכול לעבור על
19 כל מסמך ומסמך ולהראות את זה. חזקת התקינות היא אינה חלוטה, חזקה ניתנת לסתירה, אבל
20 אידן! מפנה לעע"מ 4072/11 עיריית בת ים נ' ירדנה לוי, מצטט מסיפא של פסקה 30. מצטט מסיפא
21 32. על מנת לסתור את החזקה יש להציג עובדות, אי אפשר לטעון טענה בעלמא, צריך עובדות ולא
22 סתם עובדות, עובדות מוצקות שיש בהן כדי לסתור את החזקה שהיא חזקה משמעותית. מציג לעותר
23 את פסה"ד. לפני שאנו דנים באותם מסמכים שפירטנו עליהם פירוט נרחב במסגרת כתב התגובה,
24 מפנה גם לעמודים 1-2-3 בתגובה של המדינה, יש טבלה שמפרטת בתמצית על הבקשות והמענה שניתן.
25 החל מעמוד 3 יש את פרק ב'. מפנה בכתב התגובה החל מעמוד 3 בפרק ב' 1, ב' 2 וגם ב' 3, אנו מפרטים
26 במדויק איזה מידע התבקש, מה נמסר, מה לא נמסר, מדוע לא נמסר, אני חושב שבתיק הזה חזקת
27 התקינות ברורה לחלוטין והעותר לא הציג בדל של ראייה עובדתית לסתור את אותה חזקה. על מה
28 אנו מתנהלים? האם המפכ"ל נתן אישור לארכה נוספת או לא נתן? כאשר הצגנו מכתב של סגן ניצב
29 שאמרה אני מאשרת שהמפכ"ל נתן אישור ולא מוצא חן בעיני העותר. אנו מתעסקים בדברים שהם
30 בעיני קטנים שהם לא לב העניין והדברים הם שלא לצורך.
31

העותר:

32
33 אנחנו פה בדיון על בקשת ביזיון של בימ"ש ואני לא רוצה לטאטא אותה מתחת לשטיח, אני רוצה
34 להעמיד אותה. הדיון הקודם התקיים בפברואר אם אני זוכר נכון, ההפניה אליו הייתה בעקבות בקשה
35 שלי לקבל את המידע מאותן בקשות, בקשה לקבל את המידע מתוך תיק המידע שהיא בקשה חדשה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

16 דצמבר 2019

עת"מ 18-03-3968 שנקלר נ' מדינת ישראל ואח'

1 את המכתב הזה שהגשתי לביהמ"ש זה היה 8 חודשים לפני זה, לפני הדיון, אז קצת מוזר שהמדינה
2 לא הצליחה להתארגן לדיון ולהביא את החומרים "שהם טוענים שהם נכונים", כי הם לא נכונים.
3 היינו פה בדיון אצל אדוני ועכשיו אנו חוזרים אחורה כשהם התבקשו לתת את המידע בשנת 2017,
4 מפנה לנספח 17 בעתירה.
5

6 **ביהמ"ש**: ככל שאני מבין הבקשה החדשה עניינה בקבלת חומר מתוך יחידת חופש המידע בקשר לתיק
7 הבקשה מספר 4690: אני משיב – אמת.

8 **ביהמ"ש**: אני מעיין בתשובה של עו"ד מוחמד קדח שהוא עוזר ראשי של **היחידה הממשלתית לחופש**
9 המידע. במכתבו כותב עו"ד קדח כי אין לעותר זכות לקבל חומר מתיק חופש המידע 4690 מכיוון
10 שמדובר בחומרים פנימיים שלא ניתן לקבל, נראה מתוך התשובה שעו"ד קדח מצטט תשובה של
11 היחידה לחופש המידע של משטרת ישראל שנשלחה אליו ואת התשובה הזאת הוא העביר אליך? אני
12 משיב – ביהמ"ש לא קורא נכון את המסמך. זה לא מכתב מסכם, זה מכתב שמשאיר את הברור
13 נמשך, ענייני למכתב הזה.
14

ב"כ המשיבות:

15 אני מפנה שוב לתגובה שהוגשה לפי פקודת הביזיון.
16
17

העותר:

18 לא קיבלתי תשובה סופית.
19 בבקשה בביזיון אנו דנים עכשיו, ביהמ"ש החליט בדיון הקודם החלטות מסוימות והם החליטו לא
20 לקיים. הם מעלים עכשיו טענה חדשה שלא העלו בדיון הקודם. ביהמ"ש החליט החלטה מסוימת והם
21 לא עומדים בה והם מתחילים בתירוצים. מפנה ל – 41 ויראה שאני לא ראיתי בזה תשובה, זה לא
22 תשובה סופית וזה לא מנוסח אפילו כתשובה, זה מנוסח כתשובה פנימית בינינו וגם דיברתי עם עו"ד
23 קדח בטלפון וזה לא סופי. אחרי 41 המשטרה קיבלה ממנו תגובות. יש להם מכתבים מעו"ד קדח והם
24 לא מראים את זה.
25
26

ב"כ המשיבות:

27 אני לא יודע אם יש מכתבים מעו"ד קדח.
28 כשם שלא ניתן לנהל על אותו עניין שני הליכים משפטיים מקבילים, גם ברגע שמוגשת תלונה
29 התקשורת של הפונה עם היחידה היא דרך צינור.
30 הוא לא צריך לקבל מאתנו תשובה, כי כאשר מוגשת תלונה היחידה הממשלתית מהווה צינור להעברת
31 המידע, להעברת המענה. אי אפשר לקרוא דברים מנותקים, כותב עו"ד קדח אריק שלום, בהמשך
32 לתלונתך פנינו למשטרה ושאלנו אותם לגבי הבקשה הזאת, המשטרה נתנה החלטתה, זה הרי מה
33 שרשום בתשובה שמצוטטת של המשטרה, זה בדיוק הניסוח של החוק סעיף 9 ב' (4) ואז אומר לו עו"ד
34 קדח כי זה בהמשך לתלונה, בטרם המשך בירור הנושא, איזה נושא! תלונתך. מה הוא מבקש? הוא
35 מבקש מידע, ניתנה תשובה חד משמעית שלא מוסרים מידע.
36

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

16 דצמבר 2019

עת"מ 18-03-3968 שנקלר נ' מדינת ישראל ואח'

1 אני קיימתי פגישה עם המשטרה לפני הדיון הזה להיערך ונפגשתי עם הממונה על היחידה לחופש
2 המידע במשטרה.
3 אני לא מסכים עם מה שהעותר אומר, העותר אומר שזה לא משנה מה הם חשבו, משנה איך אני ראיתי
4 את המענה שלהם, ועל זה אני רוצה להגיד שהפסיקה קבעה מפורשות איך החלטה מנהלית צריכה
5 להיות, התשובה הזו שנמסרה על ידי עו"ד קדח מאת משטרת ישראל היא מהווה בדיוק החלטה
6 מנהלית, הניסוח שלה מדויק, הניסוח שלה לקוני, קצר, כמו שצריך.
7 זו החלטה מנהלית ואומרת בצורה ברורה שהמידע על תיק הבקשה לא ניתן למסור אותו.
8 עו"ד קדח לא ניתן את החלטה, מר קדח היווה צינור, ונהוג שמרגע שמוגשת תלונה היחידה
9 הממשלתית מעבירה כצינור את החלטה של המשטרה. התלונה לא הגיעה לסיים ומדוע? כי הוגשה
10 עתירה. ברגע שמוגשת עתירה לא מבררים תלונות, ברור שהיא לא הגיעה לסיימה כי הוגשה עתירה.
11

12 **העותר:**

13 אני לא יודע כמה אדוני בתוך העניין, כמה אדוני כמוני בתוך העניין, בתוך העתירה, הבקשה לקבל את
14 המידע מהם מתוך יחידת חופש המידע. את הבקשה ביהמ"ש קרא בנספח 17 והיא לא ניתנה באוויר,
15 הוגשה בקשה ואחריה היה 18, 19, 20, 21 וכי. אקריא לביהמ"ש את כל התזכורות שאני אומר, אי
16 אפשר לראות במכתב שקדח כותב אליי תשובה, מה גם שעניתי לזה וכתבתי שזה לא תשובה. החוק
17 קובע מהי תשובה, יש חוק. החוק קובע איך תשובה נראית, מפנה לסעיף 7. אי אפשר לראות במכתב
18 הזה תשובה לבקשת העתירה. מפנה ל- 41, מה הגיב על זה עו"ד קדח למשטרה? מה נעשה הלאה? זה
19 לא חשוב? אי אפשר לראות בתשובה הזאת תשובה, זאת לא תשובה שלהם, זאת לא יכולה להיות
20 תשובה, אם זאת תשובה אז היה גומר את עניין התלונה.
21 אי אפשר לראות במכתב שצירפתי את מכתב 40 כתשובה, אי אפשר לעקם את האמת ואת המציאות
22 עד כדי כך. זה כתוב במפורש במכתב שזה חלק מהדיבור שהיה בינינו לעניין התלונה, כתוב שם
23 במפורש שזה בטרם המשך בירור הנושא, כתוב במפורש. אי אפשר לעקם את המציאות ככה. זה לא
24 שלא הגבתי, יש את נספח 41, שכתבתי מפורשות, מצטט מהפסיקה הראשונה, מצטט מנספח 41. אין
25 לזה נוהל כזה, מי מצהיר על זה בכלל? מי מצהיר שקיים נוהל כזה שבו היחידה הארצית לחופש מידע
26 מחליפה את יחידת חופש המידע המשטרית? מי מצהיר על כזה נוהל? יש גבול גם לכל מציאות, לכופף
27 את המציאות. זה לא עניתי על זה, הם מביאים עכשיו איזה שהוא מסמך וטוענים שזאת תשובה,
28 וזאת לא תשובה, כך היא לא נכתבת ולא יכולה להיות תשובה. מעבר לזה שקיבלו החלטה כבר, יש על
29 זה החלטה ואי אפשר לתקן אותה, אין הליך של תיקון החלטות קודמות, הם רוצים להגיש ערעור
30 שיגישו, אין הליך כזה. אני לא משפטן אך אין הליכים כאלה, אני שאלתי אנשים ואמרו שאין דבר
31 כזה, מאיפה הם פותחים היום את התיק מחדש ומביאים טיעונים חדשים ללא תצהיר וללא הסבר?
32 הם ידעו על הדיון הקודם 8 חודשים קודם ואפשר היה לדון קודם, למה לדון על זה היום? אנו עכשיו
33 במקצה שיפורים: תיקונים? אני אפילו לא מקבל תשובות.
34 לגבי 5067, הגישה המדינה פרקליטות ומשטרה נספח ו' לבקשת הביזיון שבו הם טוענים שקיבלתי כן
35 תשובה וביהמ"ש יראה איך התשובה נראית. אם הם לא מטפלים בתלונות אז הנה פתאום הם כן
36 מטפלים והנה נחזית על פניה תשובה, עם מספר תיק, עם כל המספרים ונחתם על ידי גבי שגית שלו,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

16 דצמבר 2019

עת"מ 18-03-3968 שנקלר נ' מדינת ישראל ואח'

1 שהנך רשאי לעתור, כמו שמסמך נראה. המסמך הזה, נספח ו' מעולם לא נשלח אליי, זה פשוט זיוף.
2 הוא ניתן לביהמ"ש ללא תצהיר, ללא עדות, ללא כלום והובא ככה מהחלון האחורי. אין הליך של
3 תגובה כזאת שקרית אחרי מעבר המועדים לבקשה לביזיון, אין הליך כזה, היו להם 8 חודשים להתכונן
4 לדיון ולא שהדיון נחת עליהם, הם ידעו במפורש מה יהיה מהלך הדיון הקודם ואי אפשר היום לבוא
5 אחר כך ולהגיד זה החלטות של ביהמ"ש שניתנו "שהשופט אידיוט" ו"הוא לא הבין מה אמרנו", הרי
6 הוא כן הבין.
7 לגבי 9 ב' (4) לחוק חופש המידע, לא חל על יחידות חופש מידע בגלל שהסעיף יש בו יציאה שאומרת
8 שהסעיף לא חל על התייעצויות על פי דין, מצטט מסעיף 9 ב' (4). אני קושר את זה לביזיון כי זה תירוץ
9 שלא יכול להחזיק מים, הם מתרצים ומספרים סיפורים, הם אומרים שזאת וההוא הן תשובות אך
10 את המידע הם לא מביאים, כשאין להם שום טיעונים לגופו של עניין. סעיף 9 ב' (4) לא חל כי אין
11 אפקט מצנן, לא חל איפה שהחוק מחייב התייעצויות על פי דין.
12 אי אפשר לקבל מסמכים בלא תצהירים, אי אפשר לקבל שינוי של נוהל כאילו מישהו אחר נכנס
13 בנעליהם בלי מסמכים, זה נכון כי עו"ד פאר אמר! מה פתאום? מאיפה זה בא? אין דבר כזה. אני מחזק
14 את הטענות שאנו יודעים שתשובות המשטרה הן לא נכונות וכבר ביהמ"ש החליט.
15 לעניין העתירה, בדיון הקודם הפניתי את ביהמ"ש לבג"צ.
16 חלק מהעתירה בנויה על זה שאקבל את המידע שהייתי אמור לקבל מיחידת חופש המידע. יש ביקורת
17 פנימית של המשטרה על חקירת רצח תאיר ראדה ז"ל אך המשטרה מסתירה אותה ולא מגלה את
18 המידע, הם מסתירים. יש ביקורת, יש וועדת זיילר, יש דברים בגו, אבל הם מסתירים, זה שנתיים
19 וחצי בקשת המידע והם לא שלחו מכתב הנה זה וזה. התמונה הכללית שיש ביקורות המשטרה עושה
20 וגם ברשימה שהם העבירו באיזה בקשה אחרת לחופש מידע אין ביקורות של יחידת הביקורת הארצית
21 יב"ק באגף החקירות במהלך 7 השנים האחרונות בכלל, בעוד שעל פי הנוהל הם כן עושים חקירות
22 פנימיות על אגף החקירות, אבל ברשימה שהעבירו אליי אין שום ביקורת באגף החקירות, מעולם
23 כאילו היב"ק לא בדק חקירה. זה הפקרות, זה ממש הפקרות, המשטרה לא לומדת, לא עושה בקרות.
24 לסבר את האוזן, הבאתי ראיון עם השופט ורדי זיילר ז"ל, מגיש, זה רק ציטוטים חלקיים וכדאי
25 לקרוא את הראיון אתו. הוא מדבר פה על הפקרות ענקית והדרך שלו לפתור זה לעשות מסננת
26 והמסננת זאת הביקורת פנימית והמשטרה לא מקיימת את זה.

ב"כ המשיבות:

29 אני מתנגד לטיעון הזה, זה לא חופש מידע. אנו בעתירה על פי חוק חופש המידע.
30 אני סבור שבקשת הביזיון ניתן לתת בה החלטה, יש את התגובה שאנו הגשנו והיא ממצה ועונה על
31 הכל. לגבי הדברים שהעותר אמר ביחס לבקשת הביזיון ואדבר על העתירה לגופה. אני מתנגד לשפה
32 שהעותר נוקט בה על גבי זיוף, שקרים ופברוק, אני לא יודע אפילו איך להתייחס לזה, אלה משפטים
33 שאפילו לא ראויים שיועלו לפרוטוקול. זה שהעותר לא ראה בנספח בכתב העתירה כתשובה זה לא
34 הופך את זה לאמירה נכונה. צריך להסתכל על מהות המענה שניתן. יותר מזה, בדיון שהתקיים ב- 3.2
35 ולשם כך אני מפנה גם לתגובה שלנו לביזיון בסעיף 14, אמר העותר בפרוטוקול: "לא זכיתי אפילו
36 לתגובה", ואנו יודעים שזה לא נכון כי היחידה הממשלתית מסרה את ההחלטה של משטרת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

16 דצמבר 2019

עת"מ 18-03-3968 שנקלר נ' מדינת ישראל ואח'

1 וזאת אמירה לא נכונה. יותר מזה, העותר טוען לגבי תצהיר, המסמך הזה מסמך 40 נמצא בכתב
2 העתירה, אני נסמך על מה שהעותר מצרף לעתירתו. אני אמרתי שמרגע שמוגשת תלונה התקשורת עם
3 המתלונן נעשית על ידי היחידה הממשלתית, כלומר: המתלונן פונה ליחידה הממשלתית, היחידה
4 הממשלתית פונה למשטרה, המשטרה נותנת מענה ומעבירה ליחידה הממשלתית שמעבירה למתלונן
5 את התשובה.
6

7 **העותר:**

8 ומי מעיד על העובדה הזאת? ואיזה נוהל מציג את זה?
9

10 **ב"כ המשיבות:**

11 המוציא על חברו עליו הראייה, אבקש שהעותר יתמוך בעובדות את העובדה שאנו פעלנו שלא כדין
12 ובניגוד לחוקת התקינות, בסוף גם יאמר העותר שמאחר שהוגשה עתירה עדיין היה צריך להמשיך
13 בבירור של הבקשות. מדובר בראיות מנהליות שעומדות בדיוק בכללים שהותנו בפסיקה לעניין ראיות
14 מנהליות. עוד דבר שאמר העותר ביחס ל – 9 ב' (4), הוא כתב שזה לא חל על יחידות חופש מידע או
15 הממונה על חופש מידע, בוודאי שטענה זו אינה נכונה. יש התייעצויות שקבועות בדיון שלא מוסרים
16 אותן, חלופת מכתבים בין גופים בתוך המדינה לא בהכרח מהווה התייעצויות, יותר מזה, לא כל
17 התייעצות יש לחשוף, לדוגמא: כאשר עורכים התייעצות לגבי השאלה האם להגיש כתב אישום או
18 לא, דבר כזה ייחשף?
19 לגבי בקשה מספר 5067 שעליה מפורט במסגרת התגובה שלנו לבקשת הביזיון החל מעמוד 20, הוא
20 לא טוען שהוא לא קיבל, הוא טוען חמור מזה, הוא טוען שזה זיוף ושלא נשלח. יכול להיות שהעותר
21 לא קיבל את זה וזה לא אומר שזה לא נשלח, וגם אם נניח ויש איזה משהו במה שהעותר אומר ואין
22 בזה כלום, הרי מדובר פה במסמך רשמי של המדינה שאם העותר לא קיבל אותו הנה הוא כאן, ניתן
23 לפעול לפיו, הטענות של חברי הן נטענות בחלל האוויר ואין דבר שעומד מאחוריהן, זה לעניין הביזיון.
24 לעתירה גופה, אני סבור שניתן להגיש ביחס לעתירה גופה או כתב סיכומים או מה שביהמ"ש יורה
25 במסגרת מוגבלת מבחינת כמות העמודים, על אף שאני סבור שהמסמכים שהוגשו מטעם המדינה
26 בתיק הזה יש בהם די על מנת לתת פס"ד בהתאם לתקנות בימ"ש לעניינים מנהליים. עוד אזכיר את
27 מה שאמרתי בפתח הדיון, העותר לא הציג ראשית ראייה עובדתית קטנה שיש בה כדי לסתור את
28 חזקת התקינות ואת אותם מסמכים שלא ניתן למסור אותם. איך ניתן למסור מידע על סדר כוחות
29 של משטרה? הכיצד מתנהגים בעת התפרעויות? הפגנות? איך ניתן למסור מידע על כמות כלי נשק
30 ביחידה? איך ניתן למסור מידע בקשר לביקורות שנעשו ביחידות והמלצות שניתנו למפקדים כיצד
31 להתנהג? הדברים הללו הם באמת דברים של שלום הציבור.
32 לגבי שאר הבקשות, הן גם קיבלו מענה מפורט, אם חברי טוען שהמשטרה לא מתנהלת כפי שגוף
33 ציבורי אמור להתנהל בעריכת ביקורות וכהנה וכהנה זאת לא העתירה כאן, העתירה כאן היא האם
34 ההחלטות בבקשת חופש המידע הן סבירות או לא.
35
36
37

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"מ 18-03-3968 שנקלר נ' מדינת ישראל ואח'
16 דצמבר 2019

החלטה

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

הצדדים יסכמו בכתב. אורכם של הסיכומים לא יעלה על 10 עמודים, גופן 12 DAVID, רווח וחצי, שוליים כמקובל.

העותר יגיש סיכומיו לא יאוחר מיום 16.1.20.

המשיב יגיש סיכומיו לא יאוחר מיום 16.2.20.

בנוסף לסיכומים הכתובים ישלחו הצדדים קובצי WORD של כתבי טענותיהם וסיכומיהם (גם של העתירה וגם של הבקשה לביזיון) לכתובת: [REDACTED]

ניתנה והודעה היום י"ח כסלו תש"פ, 16/12/2019 במעמד הנוכחים.

אחיקם סטולר, שופט, סגן הנשיאה

16